

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általalok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyesöljük.) XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófnak, 1895. márczius 6-án.

Előfizetési árak:
Egész évre 12 kor., félévre 6 kor., negyedévre 3 kor.
 Egyes szám ára 10 fill.

Feloljár szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.
 Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-tér 1.**
 Egyes számok kaphatók: a dohánytözsékben.

Rontsátok le . . . Én felépitem.

Lerontani az Isten templomát: ez a jelszó, mióta felépült. Ádám szabad homlokára Éva tiszta kebelére kígyó kívánczik, Abel oltára illatába az irigység sárga füstje csapkozik; bárkába szorul a tisztaság galambja, künn károg a holló a pusztulás tágas árterén. Tábor hegyén Isten „alkotmányát“ igtatják, lenn céda táncot jár a féktelenség; trónon ül a szivtelenség Heródesse, futva rejtőzik az ártatlanság, tombol a bűn, halálban vergődik a szentség. *Rontsátok le az Isten templomát.* Nem azt a köhalmazt ott Sion hegyén. hanem ott a másik hegyen a Golgotán azt az élő templomot, kinek neve Krisztus, ki saját testére tett jövedelmét váltotta be Feltámadása reggelén. Rontsátok le e templomot, — saját teste templomát érti — s harmad napra felépitem azt.

A Rom „melyen nem vala épség“ a sajtóban „megzuzott“ áldozat, melyből kicsorgott minden piros vér, kisajtolott szívének utolsó cseppje is, felépül a halálból. Allelujás zászlója békét, reményt, erőt integget: Ne féljete, meggyőztem a világot. Az Ő szent testének temploma betölti azóta a világ minden zugát; fundamentuma leér a siralomvölgy árkaiba, keresztjének csucsa égbe tündököl, hajója, szentélye a megváltott emberiség imadátával tele Megszégyenyültek, kik lerontani akarták e templomot. A szégyen azonban csak az ártatlanságnál jelent javulást, okulást, a gonoszság kihívást lát benne, vagy örült megatalkodást merit abból.

A rombolási vágy nem csökkent, sőt az az eltévelyedett, aláhullott szegény lélek oly forrongása, mint a sineiről lezökent mozdonyé, mely tör, zuz, földbe furódik, s önmaga is összezuzódik az áldozatul esett tárgyak romhalmazán.

Ma lerontani az Isten templomát, Krisztus országát, ép oly képtelenség, mint Krisztust örök koporsóba zárni, de ha nem is lerontani, de rombolni rajta, könnyű dolog. Krisztus nem tagadta meg keresztjét, nem féli az egy-két napos halált, mert ő az Élet, ki feltámadni tud; nem retteg, nem vonul félre templomának alacsonylelkű- és eszű merénylői elől,

mert a lerontottakat újra építheti, s a pokol kapui gyengék szent hatalmához. Rontsátok le . . .! Nem kell fátkya füstje mellett kutatni utána, a mint olajfalomb védi imádkozó alakját, nem kell hurcolni pítvarból, trónusig, börtönig . . . vesztőhelyig, ott van mindenütt. A ki kezét akarja kötözni, ott leli őt az irtalom hajlékaiban: a ki ostorozni akarja, feltalálja jegyese, az Egyház minden talpalattnyi terén; ki arcuvernü kész, keresheti, süttét lelke közelében; ha töviskoszorut szánt Fejének, közel találhatja az erény fehér köntösében. Ruháját letépheti családi szentély, szüzi ártatlanság, gyermeki szívek tisztaságában. A Neki szánt nádszálat kezébe nyomhatja törvények, rendeletek által; ha kísérteti, szavában „megfogni“ akarja, az irástudók és farizeusok példája szerinti, szóba állhat vele, hiszen igéjét hirdetik uton-utfélen, még a fűszál és harmatepp is róla beszél. Ez mind Isten temploma, s Krisztus otthon van mindig. Kereshetik, s megtalálhatják mert azonnal felel: Ecce adsum. Itt vagyok!

Ez Krisztus. Ez az Isten temploma és ezt lerontani ma jelszó, nem: divat, több: diabolikus szomszúság.

Uj golgotát készít magának a világ. Célja lerontani az Isten templomát; az eredmény azonban mindig egy lehet: Feltámadása az Igazságnak, új fénye a keresztnek, dicsőbbre épülése atemplomnak és gyalázatosabb veszte azoknak, kik fejfel mennek azon sziklának, mely vad koponyájukat szertezuzza. Minden kő, mely ezen isteni épületből erőszakkal feszítették ki, agyat zuz, szívet szakít s lelket tör össze, s csak a bukottak gyalázatát bírheti. S mennél több követ látunk ezen épületből kidöntve, annál közelebb van a . . . feltámadás „Én felépitem azt.“

Talán nálunk sincs messze a feltámadás kedves lobogója, talán felérünk a köves ut magaslatára.

Kő hiányzik elég. Krisztus megköttözve, arcu verve, meggyalázva már. S hogynélkülözök, alig ismerünk magunkra. Szemünkbe vigyorguak a ledérség, hitetlenség, álnokság, szédelgés, bűnök, mind mind Krisztus poroszói. Már „szólásuk“

is elárul, anyyi, ki Krisztus vesztét öltikialtja.

Nem. Ne féljünk, tovább vagyunk mi már. Sirtünk már a tagadás felett Péterrel, mer az éberség fülünkbe kiáltotta a hajnalt. Sir fölött állunk, de oly sir fölött, melyből várjuk a megváltás kikeltét; romra, a keresztény társadalom romjára mered szemünk, de a rom kövei már mozognak, illeszkednek, s halljuk az Isten biztató jóslatát: Harmadnapra felépitem azt!

Szentiványi Károly.

Hosanna in Excelsis.

*Gloria in excelsis Patri Deo,
 Et Filio, ac Spiritui Sancto!
 Quoniam resurrexit sicut dixit,
 Noster Redemptor Jesus Christus vivit
 Alleluja — Alleluja — Alleluja.*

*Ergo laudate eum in tympano,
 Jubilate in choro, ac organo,
 dicentes:*

*Gloria, laus, ac perpetuus honor,
 Sit Tibi Rex Christe mundi Salvator
 Hosanna in excelsis!*

Carolus Lőrinc m. p.

UJDONSÁGOK.

— **Egyházi zene.** A holnap vagyis husvétvasárnap d. e. 9 órakor tartandó ünnepi misén a székesegyházi chorus előadja Seyler Károly ünnepi C dur miséjét. Betétek lesznek gradualera „Terra tremuit“ Hellierről vegyes karra írva. Offertoriumkor Volkmann Róbert „Osanne“-ját énekli Roslagyi Karola vegyes ének — és zenekar — kíséret mellett.

Az ünnepi misét, valamint a szent beszédet is dr. Vározy Gyula megyés püspök tartja.

— **KOVÁCS IGNÁCZ.** A csaták zaja, az élet harca után most már siri álmát aluszsza Kovács Ignác, volt ny. ítélőtáblai bíró, a szabadságharc honvédfőhadnagya. Tegnap d. u. 5 órakor tette meg utolsó földi útját a gyászhatárolt a temetőig. Elkísérték a régi zászlóval a hűséges bajtársak és ott volt a koporsónál a honvédtisztikar képviselőjében néhány tiszt is. Jól esett a szemnek a sok koszorú között egy: a helybeli honvédtisztikaré. A régi bajtárs iránti kegyelet nyújtotta, öregeink állítása szerint 48-as honvéd ravalatán most első ízben. Dicséret érte, kötelességet teljesítettek.

A dicső nagy napoknak eme tisztaság alakja midőn elköltözött körünkől, kegyeletes tiszteletünk kísérte a távozót. Es épen ezért méltan ütközünk meg egy külsőségen. Az igazságügyi palota ormán nem láttuk a gyászlobogót, pedig néhai Kovács Ignác közel egy emberöltőt

Mai lapunk 8 oldal.

Voltott az igazságügyi szolgálatában. Küzdött a magyar szabadságért. Küzdött hőiesen, a mint azt oly szépen megírta lapunk tárcsa rovatában még csak hetekkel ezelőtt, a „Tizenharmadik seb” című emlékezésében. Legyen áldottak emléke!

Lujza szász trónörökös nő házassága. Mint a budapesti lapok napról-napra jelentik, a szász trónörökös házasságát a pápa fel fogja oldani, állítólag azon okból, hogy a szökött trónörökösök évek óta hiszterikában szenved. — Mondanunk sem kell, hogy e jelentés teljesen légből kapott. A római pápa érvényesen kötött és consummált házasságot semmi körülmények között nem oldhat fel. És azt soha sem tette, még akkor sem, mikor Angolországot csakugyan elszakította a kath. egyháztól királya, VIII. Henrik. — Ez csak olyan üres találgatása a higvelelű budapesti újságíróknak, a kik azt hiszik, hogy nálunk is oly könnyen megy az elválás, mint a protestánsoknál.

Köszönetnyilvánítás. A székesfejvári Oltáregylet szíves volt a solymári templomnak több igen szép kivitelű egyházi szerelvényt adományozni. A kegyes adományért ez uton a leg-hálásabb köszönetemet nyilvánítottam. Kaiser Károly plebános.

Nemzeti ünnep. Évről-évre publikáljuk, hogy április 11-én nemzeti ünnep van s csodálatos, hogy senki sem akarja tudomásul venni. Hiába, a magyar ember nem veszi szívesen a mondva csinált, ráerőszakolt ünnepeket, sőt nemcsak hogy nem veszi tudomásul, hanem a törvény tilalma dacára is épen olyan szürke munkanapnak tekint, mint a többi. Ha ma ünnepi hangulat árad szerte a városban, semmiesetre sem a hivatalos ünnep miatt, hanem a föltámasztási ünnepség miatt történik. Ez csak afféle tréfa-ünnep, a történelmi hagyományok által minden magyar szívében ünneppé avatott, de törvénybe még se iktatott március 15-ike kontrájára. Nem is lát az ember magánházaikon nemzeti lobogót, e napon csak a közhivatali épületeket díszíti. A közérzettel ellenkező ünnep nem lehet magasztos, fenséges.

Kinevezés. Az igazságügyminiszter Lukács József tamási-i közjegyzőségi irnokot a sárbogárdi járásbírószághoz végrehajtónak kinevezte.

A városi hatóság figyelmébe. Sokszor és sokat írtak már a lapok egyes dolgokról, de sok esetben még mindig eredménytelenül. Ezen utóbbiak közé tartozik az utcák seprése is. Mint tudjuk, a város utcáit néhány veterán alak seprti, öregségükhöz mért lassu kényelemmel s rendszerint nappal. A Nádor-utca kivételével talán minden utca porát nappal veri fel a lassan működő seprő a közegészségnek nem kis rovására. Hasonként halljuk a főorvos panaszát, mely városunk közegészségügyi állapotát állandóan rossznak festi s ennek dacára a közegészségügyi állapotok javítására semmi sem történik.

A másik dolog, a mit a hatóság szíves figyelmébe ajánlunk, a piacon divó állatkínzás. A szárnyas állatoknak, de a lábas jószágoknak is valóssággal kinpadja a piac. Összekötözve, zsinbadt tagokkal hever a piacon a baromfi, látja is a rendőr, de biz intézkedésre nem fanyalodik, pedig tudnia kell, hogy összekötözött állapotban

baromfi árulni nem szabad. Talán jó volna a törvénynek néhány bénzbírsággal érvényt szerezni.

Még egy dolgot kell szövé tennünk ez alkalommal. Valahányszor a szőlőhegyi kápolnába a hívek misét mondatnak, 8 korona *szüvarköltség* terheli a szőlőtulajdonosokat. Ezt a költséget meg lehetne takarítani. Van a városnak fogata, bocsássa rendelkezésre a hatóság ilyen alkalomkor. A szőlőhegyiek is adófizetői e városnak, a fogat fentartásához ők is hozzájárulnak, tehát adandó alkalommal talán ők is igénybe vehetik.

A francia szerzetes üldözés eredménye. A „Budapesti Hírlap”-ból, tehát kétségtelen szabadelvű forrásból merítjük ez adatokat: A francia tanító szerzetes kiutasításával most hamarjában összesen 2257 iskolát kell felállítani, 1519 tanító és 5903 tanítónővel, a mi évi 72 millió új teherrel jár. Miután pedig az állam e terhet elvállalni nem akarja, kötelezi a községeket — írja a szabadelvű forrás, — hogy kölcsönt vegyenek fel állami garanciával. — Talán így majd észre térnek a franciák.

Névváltoztatások. Kiskoru *Feldmann* Ferenc helybeli illetőségű, bpesti lakos vezetéknevét nevét a belügyminiszteri engedélyvel Fabián-ra — kiskoru *Holzer* Lajos sponyai illetőségű, budapesti lakos pedig vezetéknevét *Hegedűsre*-re változtatta.

A rejtélyes nő. Simon Sándor alkaptány rejtélyes ügyben nyomoz ismét s ha a külső körülmények nem csalnak, a fogás ez alkalommal a jobb fajta rendőri sikerek egyike. Az eddig megállapított tényállás a következő: F. hó 8-án este Rózsa József bérkocsis egy alacsony, barna, 27 éves leányt vitt be a városházára s elpanaszolta, hogy az illetőt aznap Moórra vitte, vissza is hozta, de fuvart nem kapott. Elmondta továbbá, hogy a leány a Budai uton levő Keichert-féle vendéglőben evett-ivott, de ott sem fizetett. Simon alkaptány vette kezébe az ügyet s miután a leány magát *Horvith* Máriának vallotta, a ténykörülményekre vonatkozólag kihallgatta. A leány elmondta, hogy szerdán tényleg Moórra volt, az ottani takarékpénztárból 500 forintot kivett s az ezer forintos takarékpénztári könyvet Nagy József moóri lakosnál helyezte el. Székesfehérvárra jövén a keblén rejtgetett pénz elveszett. Egyébként hülyének, szívbetegnek mutatkozik s kórházba szállíttatását kérte. A vizsgálat során beigazolást nyert, hogy a leány a moóri takarékpénztárnál pénzt nem vett fel s a hivatkozott Nagy József, a ki őt ismeré, ott ismeretlen. Beigazolás. nyert, hogy a leány már napok óta tartózkodik Fehérvárott két ismeretlen s gyanus külsejű férfi s egy nő társaságában. Hogy pedig a hülyeséget s szívbjait esetleg szimulálja, azt a kórházban fogják konstatálni. Már az eddigi körülmények is arra engednek következtetni, hogy a leány valóságban csaló bandának a tagja s ezért titkolja a személyazonosságára vonatkozó adatokat.

Krisztus Pilátus előtt. *Guttman Gyula* festménye. Látható a tüdőző laktanyában. Belépti díj 20 fillér. Melegen ajánljuk.

Iskolabezárás. Sár-Szent-Miklós községben a gyermekek közt vörheny-járvány uralkodik, a miért is az alispán bizonytalan időre bezáratta a népiskolát.

Harc az igazságügyi palotában. Szokatlan dolog, de megtörtént. Nem bírak ítélkeztek az igazságügyi palotában, hanem hítes és nem hítes becsúsók, a kik az önitelkezést gyakorlatba hozták az igazságügynek szentelt palotában is. Tudvalevő dolog, hogy Morvai János becsüst Kálmán Lajos járásbíró felmentette állásától. Mi természetesebb, mint hogy Morvai ezt a felmentést nem vette szívesen s lehetőleg iparkodott helyreállítani az elvesztett bizalmát, ez azonban nem sikerült. Még csütörtökön ott járt az igazságügyi palotában s az előcsarnokban találkozott egykori kollégájával, most ellenfelével: *Strasser* Armin hítes becsüssel. A találkozás izgalmas jelenetet teremtett. Nem voltak szenttanui a duellumnak, mely állítólag a következőképp folyt le: A mint a két volt kolléga találkozott, Morvai nem respektálván „A padlóra köpni tilos!” figyelmeztetést, megvetésének keleti szokás szerint akképp adott kifejezést, hogy *Strasser* orra előtt köpött. Ez végtelenül bántotta a még mindig hítes becsüst, a maga héber dialektikájával jegyezte meg: — Meg the khöpsz?! The piszkos!

De *Strasser* nem elégedett meg e kijelentéssel, torkon ragadta ellenfelét s fejét a falhoz illesztette. Persze a harc hevében a tetlegesség kölcsönös volt. Végre is líheveg szaladtak *Daróczy* István törvényszéki elnökhöz, a ki azonban a járásbírószághoz utasította őket, a mennyiben pedig hozzá fordulának panaszszal, azt írásban nyújthatják be.

Az Otthon kávéházban f. hó 14. és 15-én egy 22 tagból álló, elsőrendű oltás katonazenekar (*Musica bersaglieri di montenero*) nagy hangversenyt tart, mely belépő díj nélkül este 8 óra körül veszi kezdetét. Mielőtt erre felhívjuk a közönség figyelmét, egyidejűleg jelezzük, hogy az *Otthon*-kávéházban husvét vasárnap és hűfőn *Daróczy* Károly jönevű cigányzenekara fogja szórakoztatni a közönséget.

Szurkáló legények. *Iffy* Schieder Mátyás lovasberényi lakos mezőőr a napokban este 9 óra tájban hazafelé ballagott s midőn a nagyvendég előt ment, az ott álló Váradai Károly, Elbert Róbert, Schieder György, Edes Ferenc, Heiter György és Mohl János lovasberényi legényekkel összetalálkozott. Hazamenésre akarta birni a legényeket s mert szavára nem is hederítettek, haza szaladt, revolvert vitt magához s ismét visszatért. Hogy megriaszassa a legényeket, a levégőbe lött, de eredménytelenül. A legények ugyanis kicsavarták kezéből a revolvert, aztán alaposan elnadrágozták s néhány helyen meg is szurkálták. A sebesültet dr. Grünfeld Ignác orvos vette gyógykezelés alá, a tetteseket pedig feljelentették a járásbírósnál.

Holdfogyatkozás. A máriól holnapra vagyis 12-ére virradó éjszaka holdfogyatkozás lesz, a mely egész Európában, tehát nálunk is látható. Csaknem teljes lesz a holdfogyatkozás, mert a holdnak csak egy háromszázad részét nem borítja el a föld árnyéka. Az égi tümenény féltizenkettőkor kezdődik és hajnali 3 óra előtt ér véget.

Talált hulla. Penzer Károly seregélyesi lakos, napszámot ma reggel halva találták a községhez tartozó Külső-Báránd pusztán. Az orvos-rendőri vizsgálat eddig a halálókot nem állapíthatta meg.

== Első cs. és kir. osztrák-magyar kizárólag szab. ==

HOMLOKZAT-FESTÉK-GYÁR

Kronsteiner Károly Bécs, III., Hauptstrasse 120.

(seját házában.)

== Aranyermekkel kitüntetve. ==

Főraktár: Schön Rudolf Székesfejvár, Zöldfa-utca 15. sz.

Főhercegi és hercegi uradalmak, cs. és kir. katonai intézőségek, vasutak, ipari-bánya és gyári társulatok, építési vállalatok, építőmesterek, ugyszintén gyári és ingatlan tulajdonosok szállítója. E viharmentes homlokzat-festékek, melyek mészből fölölködnek, szíraz állapotban, poralakban és 46 különböző mintában különkint 16 krtól fölfelé szállíttatnak és a mi a festék szintiztaságát és tartósságát illeti, azonos az olajfestékekkel.

200 korona jutalék utánzások kimutatásáért.

Mintakártya, ugyszintén utasítás kívánatra ingyen és bérmentve.

A „FEJÉRMEGYEI NAPLÓ” HUSVÉTI MELLÉKLETE.

A vallomások könyvéből.

Szép odakint az élet, mikor a kikelet zöld ruhába öltöztet lát és földet; a tavaszi szellő üde illatot hajt ablakom felé. Irószatiommal tiók és tündömlő sorsomon. Szegény fiu, mit hoz neked a tavasz? ... Van kikelet, mely megmutatja a legszebb, legteljesebb virágát, lobogó szirmával és dús illatával, de ha egyszer elveszti, nem ter vissza többé. Oh, szívem ifjusága, első és egyszeri hevülések, hamar lehűlt virágok, elhervadt szirmok, eláradt illatok! Komok, melyek egy elhamvadt tündérvilágnak utolsó omádkáit, arnyait jelölték! Bezárult eden, elsőyedt paradicsom, ha visszagondolok mesés körrajzaidra, virágos utaidra, szívem felzajlik, mint a tenger, tekintetem felgyűlad, arcom kipirul, elragad a vágy, felépíteni e szomorú romokat, beültetni e virágtalan utakat. Oly nehéz a lemondás, a megnyugvás abban, hogy e virágfakadás, ez a színes világ, ez a tündérkert már nem az enyém. Nincs irigy természetem, mégis irigyelni kezdtem azokat a szerencsés lényeket, kiknek joguk van örülni a tavasznak, sűtkérezni ragyogo sugaraiban, gyönyörködni a boldogság pacsirtanéikében...

Bánat és elégedetlenség, majdnem harag szorítja össze szívemet, bekelettség száll meg, melytől csöndes természetem most sehogysen tud szabadulni. Jobb sorsot érdemelt volna! En is a becsület és kötelesség útján jártam, mint más jókarutó ember: én is dolgoztam, többit, mint más; küzdöttem és nélkülöztem masokért és mások miatt. En nekem nincs jogom örülni többé tavasznak és rügyfakadásnak...

Tekintetem barátom levelere esik, melyben értesít, hogy még ma hazaérkezik. Latom mar előre boldog arcát, örömtől sugárzó szelíd szemét, melyekből az élet melege reszket. Boldog ifjú! Te rád még rózsás világ mosolyog, a remény zöld ága mteget, vígan evezel lobogós hajódon és szorod jökevdv virágait a vesz szemébe...

Es ime, hirtelen, kopogás nélkül feltárl ajtóm s mielött főtocsudnek tündönesemből, már nyakamba is borult megért barátom. Soha nem éreztem olyan örömet, mint e viszontlátás boldog pillanatában, soha akkora szeretetet, mint a milyen melegen viszonzotam öleléset.

Sirtunk mind a ketten, oh, de örömlünknek csak a végső nyugópontja volt ugyanaz: a viszontlátás boldog ezrete; amde forrasa mindketőnknl más ez más volt. Szólanul neztünk egy darabig egymás szemébe es ez a némi beszéd mélyen szívembe hatott. A tiszta, derült, szenvedélytelen ifju arcan sötét borulat ömlött el, tüzes fényű szemei bágyadnan melyedtek önmagukba; lehetetlen volt észre nem vennem a változást es nem látnom, hogy e szegény fiu lekében mélyen bent, bent a hová csak a jó Isten lát, ragódik valami, csodálatos nagy szenvedély...

— Albert te beteg vagy? — Kérdém türelmetlenül.

— Nem, nem vagyok, — volt a rövid válasz.

— Mondd hát, mitörtént veled?

— Az, a mi minden emberrel megtörténik, mikor küzd a világgal és önmagával; csak az a különbség, hogy egyik nagyobb sebet kap, a másik kisebbet.

— Beszélj, barátom, hadd tudjak, mindent, eléggé kinoztál hosszú hallgatásoddal.

— Légy nyugodt, nem titkolok el előtéd semmit.

— Oh, mily gyönyörrel nyugodtam meg a te boldogságodon es szerencseden, Albert, es ime a csapások téged sem kímélték meg.

Hagyd, barátom, jól történt, a mint van. A boldogság nem örömeinktől függ, sőt legtöbbször közelebb áll a fájdalomhoz. Hallgasd meg egy ifju szívnek történetét, melyhez hasonlót annyit ismeresz, de tan ezennel jobban érdekel, mert barátodé; es vidd tanulságul az életbe: a jövő boldogsága csak a múlt keservein épül, a mint a föld is akkor hajt legtöbb virágot, ha már sokáig koporran állt teli amában, a napnak is az a legszebb szakasza, mely az éjre következik, így az örömnök is előbb könyvek kellene, a fájdalom teszi edessé azokat.

Nem tudtam szólni, hanem szeméim a fiatal ember arcába merültek, mely jobban-jobban nekirpult, míg beszélt.

— Tudod, — folytatá, — mily boldog voltam, mikor annyi szülőkötelesség es küszkövés után elnyertem a grófnál a nevelői állást. Örültem, hogy végre hivatalomhoz méltó foglalkozáshoz jutottam es nem kell többé bölcsesz letemre ügyvédi irodában akatának szellemőlo másolásával kínlódnom. Aztán az sem megvetendő szerencse, a főváros füstös, piszkos börtönéből kijutni a tiszta, szabad legkörbe, a hegyek közé, a hol a levek a sasokkal röföltel, a tudót kifejeztü friss, egészséges levego. Előre elképzeltem es lefestettem magamnak a hegyek közt messzire ellátso kastélyt: a studár jegyenek, lombos harsak erdejét, melyben itt-ott egy erejtett zug mteget, hogy a szomorú szív enyhületes leljen vagy boldog jövőről almdozzek hűvös árnyában. Vagy a to szögelletenl egy-egy szépséyes mohos sziklához húzódo kanyarulatot, a hol ude pros leány ar tünhet fel, hogy a legkisebb neszre teienk özikkelent erebbenjen a idegen tekintet elől. Vagy látni a tóban uszáló hatyukat es elmerengeni rajtuk mint a reg elshant szép esztendőkön...

— Szegény ábrándos fiu, — susogtam szomorú mosolylyal — mi jöhetne ezután, mint egy nagy csalódás?

— Miben a szív egészen el, az világunkká válik, — válaszolt Albert szenvedélyvel, — es legyen az halhatatlan eszme vagy hiru ábránd, nem tudunk elni nélküle, meg ha előre látjuk is, hogy nem var más rank, mint csalódás... De folytatom s te azután ítej!

— A grófi családban a legbarátságosabb fogadtatásban reszesültem. Maga a gróf egy rendkívül rokonszenves alak, jóasog arcu, javakorbeli férfiu, s bár, mint később megtudtam, nagyon sok csapás érte s az emberek gonoszsága miatt úgyszólván teljesen elszegényedett, folyton derült arcán inkább könnyimű cletnezletnek, mint nehéz küzdelmek nyomá látszik. Keves beszédű ugyan, de a mit mond, bölcsesség es szeretet mondatja vele. A grófné szintén a megtestesült nyájasság es szivesség. Társaságukból hányzik minden nagyuri gög, es inkább jómódu polgári családban képzeli magát es ember, mint grófok közt. Egyébként a grófné első szava is már a legbiztatob volt nekem: Nyéki érezte magát jól körülkenben, mi önt mátol fogva családtagnak tekintjük.

Nem ment a fejembe, hogy lehet egy grófi családban ily demokratikus gondolkozásmód es nem tudtam más magyarázatát adni, mint a kárörvendők axiomáját: a szegénység alázatossá teszi az embert.

Ernö, a gróf tízennégy éves fia, hamarosan megaratókozott velem. Kedves, okos fiu, rajongott a könyvekért es inkább elvonni kellett a tanulástól, mint biztatni rá. Magam is sokszor példaképül vettem a szorgalomban, sőt szegyen nélkül bevallom, egyet-mást én tanultam tőle. Így a legmegelégedetleneben étem már körülbelül két hónapig a kastélyban, magamat egészen tanítványomnak es tanálmányomnak szentelve, midőn egy váratlan változás megzavarta életmódom nyugalmát.

Helma grófnő, a gróf leánya, ki eddig a zárdában nevelkedett, végké a szülői otthonba tért vissza. Nem festem le szépségét, a mely első látásra is izgató hatással volt ugyan rám, de eleinte mégis csak többre becsültem kedvességét es leereszkedo nyájasságát szépségénél.

Férfilátogatók nem igen fordultak meg a házban, különösen ifjak nem, legfeljebb a környékbeli előkelő asszonyaságok keresték fel a grófnőt. A gróf maga vezette nem nagy terjedelmű gazdaságát, de a mely egész nap lefoglalta, egyéb szabad idejét pedig írószobájában töltötte. Mágnsvendég egyáltalán sohasem fordult meg a kastélyban. Különösnek tetszett előttem es kerdezgettem magamtól, hát nincsenek ezeknek testvéreik, rokonai, vagy megvetik talán ezeket, mert szegényebbek náluk? A grófnők sem jártak sohova napi sétájukon kívül, senkivel bensőbb barátság kapcsa nem fűzi össze őket, holott a környék hadolásiág menő tisztelettel ragaszkodott hozzájuk. Ezt ugyan könnyen megmagyaráztam, mert az már az emberek természetében van, hogy boldogok, ha maguknál rangosabb emberekkel szívnak egy levegőt.

En sajnáltam különösen Helma grófnőt, mert ez a szép fiatal leány mégis csak szeretetre, öröme es boldogság sorsra érdemes. Es a reszvet lassankint mely vonzalomná fejlődött bennem.

Külön találkoztunk, még kevesebbet beszélünk, egyedül soha, es mindig tanulmányi, vagy nagyon közönyös dolgokról. Mindig félttem es remegtem a találkozástól es mégis alig vártam, kerestem es alkalmat, hogy szólhassak vele vagy csak láthassam is.

Mindjárt kezdetben feltűnt, hogy a gróf könyvtára magyar könyvekben milyen szegény. Sehogysen tetszett ez nekem es egyszer említettem is a grófnak, hogy jó lenne néhány remekíró a magyar irodalomból is beszerezni, mert ezek nélkül a fiatal gróf urral nem tudom a magyar történetet es irodalmat megismertetni. A gróf homloka elborult, sötéten nézett maga elé s így szölt:

— Barátom, tanítsa fiamat mindenre, hadd tudjon sokat es alaposan, mert szükség lesz rá, eszről kell megélnie, de mellőzze mindazt, a mi a magyarhoz köt szívéit, mert nem akarom hogy magyar legyen.

En megborzadtam e kegyetlen beszédűl, elképedve néztem a grófra, a ki hidegen folytatta:

— Akarom, hogy ne legyen magyar. Ne legyen kötve a földhöz, e föld lakóihoz, a kik-től méltatlanságot, bosszúért kiáltó emlékeket örököl, menjen a nagy világba, éljen keze munkája után, felelje meg azt is, hogy e föld létezik.

— Gróf ur, ezt én nem tehetem, ez halálanság volna hazám iránt. Es én azt hiszem a kis gróf ur is...

— Lehetne ugy-e annyi hálával szülőföldje iránt? — vágott közbe gunyosan a gróf. Megamért csak megbocsátanék de ha gyermekeim

Jövőjébe gondolok, akkor csak gyűlölni tudok és nekik sem tudok most hagyni mint gyűlöletet.

Egy-két gonoszlelkű ember miatt még sem szabadna bántani egy egész nemzetet, az egész hazát, — tört ki belőlem a keserűség, — uram, ön igazságtalan!

A grófot meglepte merész majdnem haragos nyilatkozatom, jó ideig szólanul állt, majd elfordult és szeméből egy könnyecpetet láttam legörödlőni.

— Jól van, — mondá végre, — ön derék ember, tegyen lelkiismerete szerint.

Fájó szívvel váltam el a gróftól. Szerettem Ernőt, mint testvéremet és megfogadtam, hogy csak azért is magyarnak nevelem. Meghoztam a magam költségén Vörösmartyt, Aranyt, Petőfit, Berzsenyt, Kisfaludyt, Eötvöset, és kétszeres buzgalommal olvastattam vele őket. Sokat tanítottam vele kívülről is, különösen a szavalásban érttem el vele nagy eredményt.

Fontos volt e kitérés, mert ez okozta a fordulatot, a mint rögtön megérted. Egy délután magam sétáltam a kertben, Ernőt atyja a szomszéd városba vitte. Leültem a lugasban, melynek szőlő-inda falai már leveledni kezdtek. Tekintetem az asztalon egy kis füzetkőre esett, mellette Vörösmarty és Eötvös egy-egy köteté. Mindjárt megismertem, hogy a füzet nem Ernőé, mert kívül a táblájára ékes betűkkel volt bevésve a „Helma“ név. Nem volt szép főlem, de a vágy a szenvedély unszolt, nyisd fel, minő jegyzetei lehetnek egy fiatal leánynak. És én nem tudtam legyőzni kíváncsiságomat, elkövettem a bűnt felnyitottam a füzetet, de nem találtam bent egyebet írva szóról-szóra kiirt darabos idézeteknél, gnómák- és maximáknál. De mind mintha egy egy rébusz lett volna, egy-egy mély titkot rejtő apokrif, kutattam értelmük után, mintha bizony még sohasem olvastam volna azokat. A legutolsó lapon Vörösmarty ez örökszép sorait olvastam:

Mi az, mi embert boldoggá tehetné?
Kincs? hír? gyönyör? Legyen bár mint özőn,
A telhetetlen elmerülhet benne
S nem fogja tudni, hogy van szív-öröm . . .
. . . Egész világ nem a mi birtokunk,
A mennyit a szív felfoghat magába,
Sajátunknak csak annyit mondhatunk . . .

Reszketést éreztem tagjaimban, szemcímert könnyek lepték el, sajgó, háborgó szívvel hagytam el a lugast, mint aki nagy bűnt követett el, mint a tolvaj, aki a lopottat nem tudja többé vissza adni.

Bármit akartam, nem tudtam feledni a képet; el akartam nyomni érzelmeimet, nem tudtam. Ki engedte meg neked, hitvány szolga, hogy te jogot formálj egy nemes grófnő szívéhez? Te, a ki úgy gyűlölted a nagyravagyást, úgy megszólítad a botor, nyegle embereket s most magad is örült hevüléssel rohansz egy grófnő árnyéka után. Bolond te; aki még tekintetére is méltatlan vagy. El, el innen, e vészes helyről, ahol egy nemes szívet akarsz tönkretenni szabadtalan, alacsony érzelmeiddel.

Gondolat, irány és akarat nélkül, teie vádakkal, melyeknek okát sem tudtam, csak érztem, tévelyegtem ide-oda; szégyenérzettel, égő aggyal zárkóztam szobámba, gyűlölttem önmagamat, szerettem volna kitépni szívemet, melyből kihaltak éreztem minden nemes és szabad érzést, csak örült vágyak rabságában szenvedtem. Hitvány táncmesterré süllyedtem, aki hercegnét tart hálojában, nevetnivaló bolond kereskedősegédé, aki kir. tanácsosnét üldöz bőkiáival.

Bensöm szét volt dulta. Hová estem szigoru erkölceimmel, melyeket könyveműen alkalmaztam az elérhetően képek után futó bolondokra. Elmélyedéseimben sokszor felvettem a kérdést, nem tennék-e okosan, ha a bekövetkező szabadság emléknapián felhasználnám az alkalmat és őszinte egyenességgel felvilágosítanám ezeket a balga embereket az igazi szabadságról. Hogy az a szabad és független, aki nem rajba hóbortjainak, bolondságainak, aki a természet-szabta korlátokat nem lépi át. S így feltárva a társadalom félszűkeit, gyöngyeit, neveltségségeit, téve bosszantó hóbortjait, leterdelni a kezekről és lábokról a láncokat, melyek a járást és szabad mozgást hosszú időn át megakadályozták és élékeltelítették.

Hiába. Minden gondolatomnak, eszmémnek az önzés volt a forrása, abból táplálkozott. Az embereket vádolom, azokra alkalmazom szigoru mértékemet és én magam nem tudok szabadulni a bekóktól, melyek szívemre rakódtak. Mit kellene csak tennem? Itt hagyni egyszerűen e helyet, belevetni magam újra Pest nyüzsgő-forrongó áradatába, a kenyérharc zajába, lenni egyszerű, szükkőkődő ember, aki dolgozik, számít, remények, álmok nélkül. Tanulni tovább idegfejlesztő, kemény akarattal! De előttem csak Helma tündököl, ragyogó alakja lebegett, ő adott röptőt gondolataimnak, megszépítve, megaranyozva mindent, a hová tekintetem és gondolatom szállott. Nem tudtam kiszakadni e fényes, magaslatos, e tündökölő álmok hazájából. Ő volt mindenütt előttem, anélkül, hogy tudtam volna, viszontmítat-e egy gondolatával: . . . Mégis nélküle üres, pusztá volt a lég, az ég, a föld! . . .

Végre be kellett állni a fordulópontnak. Egy szép délután könyvvél kezembem, gondolataimba mélyedve, sétáltam a kertben. Csengő hang vert fel emlékedésemből.

— Tanár úr!

Megálltam, de ijedséggel nem tudtam szóhoz jutni. Néztem es remegtem, mintegy érezve, hogy ez az óra dönt életem és halálom felett. Helma grófnő a padon ült, bőféhér arcán égő pirosság tört át, amely leirhatlan bajt adott neki. Ilyen szépnék sohasem láttam őt. Haja is úgy tetszett, mintha földöntúli fényben ragyogott volna. Zavartan és tehetetlenül álltam ott elötte, nem bírtam szólani. A könyvet erősen ujjaim közé szorítottam, védekezősül mintegy hogy okosságom és bölcseségem csak most el ne hagyjon.

— Tanár úr, — szolt ismét a grófnő — ön innét távozni készül?

— En nem, grófnő, — feleltem és remegtem.

— Önt nagyon megbánlották ebben a házban.

— Itt csak jóság és szeretet lakik, én vagyok hálátlan.

— Nem, ön nincs megelégedve állásával, csalódot bennünk. És a grófnő hátrafordult, hogy ne lássak arcába.

— Grófnő nagy bűnöm, hogy okot adtam e vádra, de én nagyon meg vagyok sorsommal elégedve.

— Mi szegények vagyunk.

Zavaromban nem tudtam, mit feleljek.

— Igen szegények, szegényebbek, mint ön gondolná és én haragszom atyámrá . . .

— Isten rendelkezésében meg kell nyugodnunk, — mondán, mert féltem, hogy előttem valami nagy váddal illeti atyját, mit nekem nem illik tudnom.

— Epen azért, mert Isten rendelte így, meg kell nyugodnunk benne, és én azért haragszom atyámrá, mert akarunk még most is rangunkhoz megfelelően élni. Ha szegények vagyunk, legyünk szegények, éljünk szegények módjára, ne csaljuk a világot. Sokszor mondtam atyámnak, hagyjuk el a vidéket, menjünk ismeretlen helyre, hol meg a grófi címet is letehetjük, élhetünk polgáriasan, kezünk munkája után. Nem jobb-e, ha szánnak bennünket az emberek, mintha gyűlönek és irigykednek ránk?

Helma grófnő kezét homlokára tette, ajkai mozogni kezdtek, mintha sirni készülne.

— Tanár úr, — folytató, — ugy-e ön is megvett minket.

— Engem csak szeretetre tanítottak, a szeretet pedig sohasem gondol rosszat.

— Es őszinte is mindig?

— En nem hazudtam soha, — mondtam gyanútanul, mire Helma hirtelen felállt, szép fejét kevélyen hátra vetette, csillogó sötét szemében egyszerre harag, gyűlölet, kevélység és mit tudom én még mi lángolt fel egyszerre, de én így őt még sohasem láttam. Ezer meg ezer kérdés futott keresztül agyamon, mit szoltam, mi lobbantotta úgy fel: csak azt éreztem, hogy e tekintetben elvillámolt az a fényugár, mely életemnek világot adott, mely, miután már oly közelnek véltem, egyszerre eltűnt. Hirtelen felém fordult.

— Ha ön sérteni akar, akkor tudja meg, hogy nekem nagyobb jogom van hozzá. Albert, lehetnek érzelmei másokhoz igazak és őszintek, de irányomban, tudja meg, mind hazugság!

— Grófnő! — rebegtem, és láttam bezárulni magam előtt álmaim édenkertjét.

— Mondja csak: Helma! és ez legyen az „Isten hozzád“!

Jött a gróf és én teljesen összetörve mentem tovább, a védekezés reménye nélkül. Másnap Helma beteg feküdt s én bucsuzás nélkül váltam el tőle. Nem vádolok senkit, ő rá pedig csak szeretettel gondolok és a helyett, hogy tépelőd-ném rajta, mi jogon vádoló ő engem, megőrzöm emlékével a tőle feljegyzett axiómát: „a szerelem vagy költészet, mely eltűnik, vagy hazugság, melyet ha végre felfedezünk, sohasem való; halgatag, ki érte valamit tesz, vagy elhagy.“

Megilletődve hallgattam végig barátom elbeszélését és most belátom, hogy nem volt jogom azokhoz az érzelmekhez, melyeket szentimentális hajlandósággal támasztottam magamban Albert látogatása előtt. Felhök mindenkinek egére borulnak, minden örömmek van sirköve, melyre ez a szó van vésve: Passé!

Albertnek pedig annyit mondtam vigasztalásul: a családok nem tartanak örökké! . . .

Bertulus.

NE SZANJATOK.

Ne sanjajtok ti engem,
Ha néha sírok is,
Ha néha tán szívembe
Háts a bú-tóvis . . .
Mint napsgár a felhő,
Aranyal szóvit át
A bút is életem narjia:
Költészet, ifjuság.

S ha sírok is, könyöm nem
Pusztító fergeteg,
De langy, virágfakasztó
Tavaszi permeteg,
Tisztul a lég utána,
Dúsabb a kis virág,
Dúsabban nyit szivemben
Költészet, ifjuság.

S ha néha élet-utam
Sírtek közé vezet,
S inognak támaszom már:
A hit, a szeretet,
Es néma kétség száll meg,
Hogy küzdek-e tovább:
Mint jó barát vigasztal
Költészet, ifjuság.

Kicslen pusztaságon
Lombosított von főlem,
S érnagat édes álom,
Ábránd, remény ölen,
Forrást fakaszt a sziklán,
A sebire enyhét ad,
S jövőmet úgy kibizni
E drága két barát.

S míg ők kísérek engem,
Mitol remegjek én . . .?
Örök tavasz, sugar, fény
Mocslgy velük felém,
Erőm pészgép érzem,
Enyém a szép világ . . .
Excezió! . . . Hisz itt szivembe
Virul a földi létnek üdve:
Költészet, ifjuság.

Sipos István.

Matyi házassága.

— Humoresk. —

A házasság — a nóta szerint — rendszeren vigjátékkal kezdődik.

Az én Matyi barátom házassága valóságos bohózzattal kezdődött.

Matyi barátom a matematika tanára volt az alginnáziumban, kellemes, de igen szőgletes modoru ember. A savó bágyadt szírére emlékeztető világoskék szeméből értelem és ábrándosság sugárzott körülbelül olyan matematikai arány-

Hátralékos előfizetőinket, akik előfizetésüket még erre az évnegyedre be nem küldötték, nemkülönbön azokat, kik még a múlt évi előfizetési díjjakkal is hátralékban vannak felkerjük előfizetésük minél előbb leendő megküldésére.

— Angliának híres pázsit-területei valóban igen szépek; ámde azok sem szebbek, mint Budapest sétaterének pázsitrészei és a Margitsziget díszgyepterületei. Ugyan ki ne gyönyörködött volna már ezekben? Egy év hiányzik csupán és akkor harminc éve lesz, hogy ezen remek pázsitokhoz a fűmágot Mautner Ödön cs. és kir. udvari magkereskedése Budapestre szállítja. Múltan lett oly nagy híre már e fűmágnak, hogy nemcsak a monarchia minden nagyobb parkja részére szállítja az említett cég ezt a fűmagot, hanem Német, Francia- és Orosz-országból is érkeznek tömegesen rendelések. Most midőn a pázsitfűmágot vetésének ideje elérkezett, jó tanácsot vőlünk adni, midőn azoknak, — kik hasonló gyönyörű, úde zöld pázsitot akarnak létesíteni, — azt tanácsoljuk, hogy szerezzék be Mauthnertől vagy a „Sétateri“ vagy a „Margitszigeti“ fűmagkeveréket.

— **Műkedvelő előadás a városi színházban.** A Déli vasuti műhely daleyestülete f. évi május hó 10-én a dalárda és a honvédeknek közreműködésével, nagy dalhangversennyel egybe kötött színielőadást rendez a városi színházban. Réseletes műsort a falragaszok utján.

— **A szétrugdalt fazekak.** Kacagatóan mulatságos dolog felett nevetnek már pár nap óta közigazgatási körökben. Valamelyik fiatal ur, ki meglehetősen büszke hivatali eredményeire, a közigazgatás egyszerűsítéséről lévén szó, büszkeségét vegyes kíváncsisággal kérdezte egy öreg hivatalnoktól:

— Mit szól bátyám az új eljárásról?

— Hát tudja, kedves öcsém, nem kell már nekem sem a politika, sem a közigazgatás. Hanem mondok magának egy mesét: Volt egyszer Csákvár községben egy öreg asszony. Fazekak árulásából éldégelt. Mindennap kirakosgatta a fényes, mázos edényeket a piacon, s ment az üzlet szépen, lassan, de biztosan. Hanem egy szép napon váratlan katasztrófa történt. Valamelyik pajkos gyerek égő taplót tett egy kőbörgő számarfülébe. A megvadult állat rohant, egyenesen neki a fazekaknak s szétrugdosta azokat.

— Látja, öcsém, — fejezte be az öregur a szavait — itt is egyszerűsítették az üzletet...

— **A polgári dalkör** folyó hó 17-én este 8 órakor *Szakolczay* Lajos vendéglőjében választmányi ülést tart, melyre a tagok ez uton is meghívottak. Tárgysorozat: 1. A dalorák újbóli megkezdése. 2. A jelentkezett új tagok felvétele. 3. A március 15-én felmerült költségek kiutalása, illetve jóváhagyása. 4. Új hangjegyek beszerzése és azok megrendelése. 5. A nyári fellépések programjának megállapítása. 6. Indítványok.

— **Meteor időjósítása.** A szepteli Meteor a következőket írja: A husvéti ünnepek jól körítve vannak csomópontokkal, így azokon állandó szép időnk lehet. Husvét másodnapja kellemesebbnek ígérkezik, mint az első. Két veszedelmes napja van még e hónapnak: a 20-iki és 30-iki csomópont, amikor újra fagytól tarthatunk. Még május 18-án is félhetünk a fagytól, mert az alapjelleg e csomópontokon is hideg és csak a közbejöhethő napkitörések vehetnek gátat, amit azonban a nap megfigyelése által már előlegesen 8—10—13 nappal előbb megtudhatunk, így a védekezésre is előkészülhetünk. E hónap változásai csomópontjai: 10., 11., 12., 13., 19., 20., 23., 27., 28., és 30-ra esnek.

— **A kocsis hüne.** Szabó András Zöldfa-utcai lakos panaszt emelt a rendőrségnél kocsisa Kovács István ellen. A panaszfeljelentés szerint f. hó 9-én reggel Kovács István kocsis kijelentette, hogy tovább nem szolgál s kérte az addig járó bérének ki fizetését. Szabó, a ki ahogy sem volt meglegedve a kocsis munkájával, örömmel vette az ajánlatot s a kérelmet nyomban teljesítette. Tegnapi azonban már másképp gondolkozott a kocsis. A délelőtti órákban a színház előtt találkozott volt gazdájával s most már az egész havi bérére követelte, majd este megjelent ittas állapotban. Szabó lakásán s kijelentette, hogy ha

rögtön ki nem fizeti, leszúrja, sőt megjelenik éjjel is, s azt fog tenni, a mit akar. Szabó a rendőrséghöz folyamodott s a 18. száz kocsis még az esti órákban a városi daltársa került.

SZERKESZTŐI ÜZENET.

Többeknek. Külön-külön a hozzákn intézett levelekre nem válaszolhatunk, általában véve pedig az érkező elismerést köszönjük, az egyedüli jutalmunk, egyébre pedig egy sem tartunk számot. A küldelmeket nem adtuk fel, várjuk a felsőbb intézkedést **Leanny** David foghazálgató ügyében. Ha a jövő hét elején sem intézkednek, tudni fogjuk kötelezőségünket. Addig is nyugodtan várjuk a fejleményeket. Hogy pedig **Ujházy** Sándor fögyszahelyettes rendkívüli szabadság-gondolatát egyezkedjük meggyarazták, mindenkor tapasztalható igazságszerzetünk tilja az ügy bővebb kommentálását.

Anyakönyvi statisztika

1903. évi április hó 1-től április hó 11-ig.

I. Születés.

Született: 12 fiú, 8 leány. Ezekből törvényes fiú: 12, leány 8; törvénytelen fiú: 0, leány: 0; halva született: 0 törvényes fiú, 0 leány; 0 törvénytelen fiú, 0 leány; — Összesen: 20.

II. Halálozás.

Elhalt: 10 fiú, 12 nő. Ezekből 5 éven aluli törvényes fiú: 8, leány: 5; törvénytelen fiú: 0, leány: 0; 5 éven felüli fiú: 7, nő: 7. — Összesen: 22.

E szerint a születést a halálozást 2-vel mulja felül.

Elhaltak: Sallai Mihály, ev. ref. gépész-kovács, 53 éves, kimerülés, Szent-György közkórház. — Tóth Julianna, rom. kath., házi cseled, 18 éves, kimerülés, Szent-György közkórház. — Pénzes István, rom. kath., 6 éves, vörheny, járványkórház. — Gilde János, rom. kath., 4 éves, vörheny, Furdó-utca 2. szám. — Barkács Margit, rom. kath., 15 hónapos, tüdőlob, Gyimes-utca 28. szám. — Alholdi Erzsébet, ev. ref., 39 éves, tüdővész, Gázteler-utca 2. szám. — Langmahr Mária, rom. kath., 15 éves, tüdővész, Vásártér 32. szám. — Arany András, rom. kath., 17 hónapos, tüdőlob, Sándor-utca. — Botos István, rom. kath., 1 éves, vörheny, Öreghegy 255. szám. — Adamecz Anna, rom. kath., 22 éves, tüdővész, Gázteler-utca 3. szám. — Csicsár Katalin, rom. kath., 2 éves, vörheny, Szarcsa-utca 18. szám. — Pók Mária, rom. kath., 3 éves, vörheny, Zámoly-utca 1. szám. — Bokor Anna, rom. kath., 10 hónapos, tüdővész, Sírince-utca 38. szám. — Pongrácz Lajosné szül. Steiger Rozália, rom. kath., 52 éves, Bright-kór után vizkór, Szonyog-utca 1. szám. — Özy. Gál Pálné szül. Ács Anna, rom. kath., 81

éves, végegyengülés, Vende-utca 8. szám. — Gépvez. Jó-zsef, rom. kath., bérés, 63 éves, kimerülés, Szent-György közkórház. — Pók István, rom. kath., 14 hónapos tüdőlob, Zámoly-utca, 33. szám. — Tóth Imre, rom. kath., ács-segéd, 43 éves, tüdővész, Könyök-utca 18. szám. — Zalka Anna, rom. kath., 3 éves, vörheny, Szeder-utca 11. szám. — Kovács Ignác, rom. kath., nyug. felőhábi bíró, 74 éves, Bright-kór, Vörösmarty-tér 8. szám. — Wéber Erzsébet, rom. kath., 14 éves, tüdővész, Rest-utca 3. szám. — Jákai Dénes, ev. ref., asztalossegéd 33 éves, tüdővész. Szt. György közkórház.

Küldetés.

Györi Sándor, földm. napsz. és Koma Mária, takarító nő Szejevár. — Szabó József, kocsiháza és Halganzz Teréz Szejevár. — Aschenbrenner István, ácssegéd és Dornier Mária, varrónő Szejevár. — Mihály Imre, kömüves-segéd és Henrich Borbála, varrónő Szejevár. — Trucken-sits Ferenc, kömüves-segéd és Engl Erzsébet Szejevár. — Vidovits István, földm. napsz. és Horváth Mária Szejevár.

„Szőlőlugast ültessünk“

minden ház melé és házi kertjünkben.

Ere azonban nem minden szőlőfaj alkalmas, (háir mind kuszó természetű) mert n g. ol-brésse ha megnő is, termel nem hoz, ezért sokan nem érteik el eredményt od-dig. Hol lugasnak alkalmas s la oktatást, azok 1876-án el-ajánl: hozhat az egész szőlőre elején a legújabb tapasztalat és más édes szőlőfajt.

A szőlő hazánkban mindmáig megterem s nincsen oly más, melynek (a a mellett) a legcsekélyebb gondozással felnevelhető nem volna, ezenkívül más épületeknek, kerteknek, kerítésnek stb. a legremebeli díze anélkül, hogy legkevesebb helyet is el foglalna az egyébre használatú részekből. Ez a legújabb és legjobb gyűjtemény, mert minden érben terem.

A fajok ismertetésére vo. alkóz az ez-ész-égyenymatu katalogus hártának ingyen és bérmentve küldetik meg, aki címét egy levelezőlapon tudja. Erdélyi első szőlőültetvény Nagy-Kánya, u. p. Székelyhid.

Legszolidabb kiszolgálás! Egyedüli raktár

Borsalinó olasz puha, valódi angol és PLESS-féle kemény kalapokban. Különlegességek PICHLER loden könnyű kalapokban.

Szines és fekete férfi puha verseny kalapok drbja frt. 1.20-tól.	Különlegességek férfi, fiú-és leányka sapkában, filoz és szalmakalapokban.	Remek választék I koronás nyakkendőben.	Szines zefir mellű INGEK drbja frt. 1.20-tól. Egész szines batiszt és zefir ingek.
--	--	---	--

Knazovitzky Béla kalap-, czipő-, uri és női divatú raktára

Fehér pique és sima mellű férfi ingek drbja frt. 1.20-tól a legfinomabb kivitelig.	Férfi és női magas száru bór cipők. Elismert legjobb gyártmány.	Zergebőr, lak, box, chevro, szarvasbőr, lasztin, vászon, fél női és gyermekecipők.	Gyermek bór cipők I frttól kezdve minden minőségben.
Zachariás-féle bór kesztyűk jótállás mellett.	Sétabotok, illatszerek, bór-árak.	Különleges divat férfi-, női-, gyermek-HARISNYAK és SZOKNIK.	Női blousok, alsók, corsetták, ingek, nadrágok.

1000 darab szines felselyem napernyő alkalmi árban drbja frt. 2.—, 2.50, 3.—
Fekete felselyem és tiszta selyem napernyők frt. 1.50-tól 5 frtig.
SZINTARTÓ ING CRETONOK, BATISZTOK, PERCAILOK.
 Fehérnemű rendelmények mérték szerint a legpontosabban készíttetnek.
Legolcsóbb árak!

Videkre készséggel szolgálunk választékkal.

Alulírott ezennel becses figyelmébe ajánlom a n. é. közönségnek, — helyben (Székesfehérvárott) Zöldfa-utca 19. sz. a. — a mai kor kívánalmának megfelelően berendezett

KÓFARAGÓ

üzletemet

és sirkőraktáramat

hol elvállalok ugyanis minden e szakmába vágó kő- és képfaragó munkákat mindenemű Márvány, Gránit, Syenit és Labrador stb. síremlékek készítését, úgy természetes homok kövekből készítik mindenemű sír- és utifeszületeket a legszebb kivitelben.

Elvállalok továbbá sírszegély kövek készítését mindenemű kőből. Készítik mindenemű márványkőből keresztelő medencét és **Uraszlatát** — márvány asztal-lapokat és mosdókat Carrarai- és külön-féle márványból; úgyszintén elfogadok régi sírkövek átalakítását és javítását.

Munkámért mindenkor szavatolok, melyet a legcsinosabb és legszebb kivitelben készítek a legutányosabb árak mellett.

Vidéki megrendeléseket gyorsan és pontosan eszközlök.

Számos pártfogását kérve

kiváló tisztelettel

Rákos Ferenc,
kő- és képfaragó.

NOVENA.

azaz kilencnapı ájtatosság Jézus szentséges szívéhez valamely különös kegyelem elnyerésére. Kötve 60 fillér, füzve 40 fillér darabonkint. Kapható és megrendelhető Rózmann István Budapest, VIII., Szentkirályi-utca 23/a.

Itt a tavasz

Mindenki arról gondolja, hogy jó, szép és izléses kalap, keztyű és nyakkendő szükségesletét

RODE IMRÉNE

LASITS ERZSI

Székesfehérvár, Szt. Imre-utca

női és férfi kalap üzletében szerezze be, hol a jelzett tárgyak a legnagyobb választékban és a legutányosabb árakon áll a m. t. bevőközönség rendelkezésére.

Külön minőségű női és férfi bőrkesztyű párja 65 kr. Legfinomabb minőségű női és férfi bőrkesztyű párja 90 kr.

Férfi puha kalapok fekete és színes 1.20, 1.50, 1.80. Férfi kemény kalapok fekete 1.80, 2.—, 3.—. Női és férfi szalmakalapokban nagy választék. Legszélső nyakkendők, csokor 15, 20, 30 és 40 kr. " " regatta 20, 25, 35 és 50 kr. Férfi ingek sifon és pique 1.20, 1.30 1.50, és 2 frt. Férfi ingek színes zefír és batizt 1,30 1.50 1.80 2.20

Felnevelésben kizárólag a legjobb gyártmányt tartom.

JÓSZÁRÉK az
1,000,000 Nyereménynek.
Legnagyobb nyeremények a 12 hónap alatt
1,000,000 koronára.

NYEREMÉNY	NYERŐK SZÁMA
1,000,000	1
500,000	1
200,000	1
100,000	1
50,000	1
20,000	1
10,000	1
5,000	1
3,000	1
2,000	1
1,500	1
1,000	1
500	1
300	1
200	1
150	1
100	1
80	1
40	1
3350	1
55,000	14,459,000

(A fenti nyeremények 5 hónap alatt kifizetendők.)

Kiváló szerencse TÖRÖK-nél.

Nagyon sokan szerencsések lettek általunk. Tíz millió koronánál többet nyertek nálunk nagyrebecsűt vevőink. Az egész világ legesélydúsabb sorsjátéka a mi m. kir. szab. osztálysorsjátékunk, mely nemsokára újból kezdetét veszi.

110.000 sorsjegy 55.000

PÉNZNYEREMÉNYVEL sorsoltatik ki, tehát az összes sorsjegyek fele nyer a mellékelt sorsolási jegyzék kimutatása szerint. 5 hónap alatt összesen Tizennégyszer millió 459,000 koronát, egy hatalmas összeget sorsolnak ki. Az egész vállalat állami felügyelet alatt áll.

Az I-ső osztály eredeti sorsjegyeinek tervszerű betétjei a következők:
egy nyolcad (1/8) frt. —.75 vagyis 1.50 korona
egy negyed (1/4) " 1.50 " 3.—
egy fél (1/2) " 3.— " 6.—
egy egész (1) " 6.— " 12.—

A sorsjegyeket utánvétellel vagy a pénz beküldése ellenében küldjük szét. Hivatalos tervezet díjtalanul. Megrendeléseket kérünk azonnal, de legkésőbb

f. é. április hó 20-ig

bizalommal hozzánk küldeni.

Török A. és Tsa.

BANKHÁZA
BUDAPEST.
Hazánk legnagyobb osztálysorsjáték-üzlete.
Főárudánk osztálysorsjáték osztályai:
Főüzlet: VI., Teréz-körút 46/a.
Fiókok: 1. Váci-körút 4.
" 2. Múzeum-körút II.
" 3. Erzsébet-körút 54.

Rendelőlevél levágandó. TÖRÖK A. ÉS TÁRSA bankháza Budapest.

Kérek részemre 1. oszt. m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.
Az összeget koronára összegben } utánvétellel kérem.
} postautólevéllyel küldöm.
} mellékelem bankjegyekben, bélyegekben. } (A nem tetsző törődendő.)

Pontos cím: _____
